

Villy Søvndal (SF):

Formanden for regeringens Narkotikaråd nævner et tal på mellem 900 og 1.200 mennesker, som er de hårdest ramte stofmisbrugere, vi har. Hvis de fik lægeordineret heroin, er det så ministerens opfattelse, at det vil have nogen konsekvens for antallet af mennesker, der er indsatte på grund af narkorelateret kriminalitet? Vil det betyde noget, eller vil det ikke betyde noget? Hvis det vil betyde noget, vil det så positivt betyde, at der var færre, der var indsatte, og tør man gætte på, hvor mange færre der så var indsatte?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg forstår, at hr. Villy Søvndal har et ønske om sådan lidt at springe over i køen i forbindelse med Folketingets dagsorden for mødet i dag. Hr. Villy Søvndal er meget optaget af at diskutere spørgsmålet om lægeordineret heroin, men jeg må endnu en gang tilkendegive, at det bliver en anden minister, der besvarer det beslutningsforslag, som hr. Villy Søvndal på vegne af Socialistisk Folkeparti har fremsat, og som vil blive behandlet i Folketingssalen i dag.

Jeg vil ikke indgå i at begynde at foretage en politisk vurdering af noget, som jeg mener hører under en anden ministers ressortområde. Hr. Villy Søvndal beder mig om at forholde mig politisk til spørgsmålet om lægeordineret heroin, og jeg synes faktisk ikke, at jeg kan komme det nærmere, end jeg allerede har gjort i min første besvarelse.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er med på, at vi skal diskutere det her senere med en anden minister, og jeg skal ikke afæske ministeren noget svar på ministerens holdning til lægeordineret heroin.

Jeg spørger justitsministeren som den, der er ansvarlig for fængslerne: Hvis man laver et sådant forsøg, er det så ministerens opfattelse, at det vil have nogen betydning for antallet af indsatte i fængslerne eller ej? Så tæt må vi da kunne komme et svar. Det kan ikke passe, at ministeren møder fuldstændig uforberedt op til en spørgetime.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg møder sandelig altid velforberedt til spørgetiden, men hr. Villy Søvndal beder mig om at tage en forudsætning ind, som jeg ikke vil forholde mig til, fordi det er en politisk vurdering.

Hr. Villy Søvndal spørger, hvis, såfremt osv., og som jeg allerede har tilkendegivet, og som jeg gerne vil gøre for fjerde gang, så bliver det en anden minister, der i dag redegør for hele spørgsmålet om lægeordineret heroin.

Jeg tror ikke, at vi kommer det meget nærmere. Jeg vil altså ikke begive mig ind på politiske drøftelser af noget, der egentlig i princippet hører under en anden ministers ressort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1199

22) Til kirkeministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Mener ministeren, at Det Kirkelige Råd, der sad fra 1883 til systemskiftet og var sammensat af samtlige landets biskopper samt en teologisk og juridisk professor, kan kaldes et kirkeråd efter de principper, som de forskellige forslag til kirkeforfatning, der har været fremlagt siden grundloven, bygger på?«

Skriftlig begrundelse

Under temamødet i Kirkeudvalget den 27. februar 2002 og senere i »Deadline«, DR 2, samme aften omtalte ministeren et kirkeråd, der skulle have siddet i ca. 20 år og i øvrigt forsøgt at ensrette kirken. Det er første gang, spørgeren har hørt om et kirkeråd i den periode, og der er da heller intet i provisorietidens rådgivende organ, der rummer de demokratiske intentioner, man har arbejdet med siden grundloven. Det vigtigste princip i disse er, at lægfolk og gejstlige sidder sammen og råder over de samme emner (såkaldt »integreret myndighed«). Det nævnte »kirkelige Råd«, som var organ for kirkeministeren, var da også meget tilbageholdende med at tage initiativer i retning af en kirkeforfatning. Den slags initiativer tog derimod »Det kirkelige Udvalg« i og med, at det reelt virkede som kirkeråd 1903-1909 som følge af J.C. Christensens forsøgsordning. I øvrigt undrer det, at ministeren kan påstå, at demokratiske organer i kirken vil ensrette denne.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Siden grundloven blev vedtaget i 1849, har vi haft det, man kunne kalde et hængeparti, nemlig spørgsmålet om virkeliggørelsen af det løfte,